

kast har bemærket, at en Høiesteretsdom har afgjort det Fornødne med Hensyn til den af ham omtalte Sag i Anledning af en Ubebrand i Maribo Kjøbstad. Mig er det ganske ukendt, at der ved Høiesteret har været til Paafjendelse nogen saadan Sag; men jeg antager, at den ærede Rigsdagsmand snarere har tænkt paa en Høiesteretscommissionsdom, som er affagt her i Kjøbenhavn i ferrige Efteraar og som netop afgjorde Spørgsmaalet med Hensyn til forskjellige Indvaanere i Maribo Kjøbstad, der havde reist Krav paa Erstatning af den Natur, som den ærede Rigsdagsmand omtalte. — Hvad selve Sagen angaaer, vil det ærede Thing see, at Lovforslaget væsentligt bekræfter sig med Forpligtelser, som maatte paaligge Indvaanerne af Kjøbstæderne til at lade foretage Handlinger, af hvilke der kan opstaae Skade for dem, i de forskjellige Forhold, som Lovforslaget omtaler, nemlig ved at aabne Afgang til Grund, Gaard og Have, ved Omhugning af Træer, og hvad dermed staaer i Forbindelse, ved Nedrivning af forskjellige Bygninger osv. Jeg troer imidlertid, at disse Forpligtelser ligefrem ere grundede i Beskaffenheden af de Forhold, under hvilke de Handlinger blive foretagne, som saaledes kunne medføre Skade for de Paagjældende, og vor Lovgivning har ogsaa paa flere Steder, deels udtrykkelig sagt, deels i alt Fald tilstrækkelig antydning, at saadanne Forpligtelser eksistere. Man har den saaledes for Kjøbenhavn allerede i Brandforordningen af 1ste Novbr. 1805 §§ 89 og 120 og for Landet, deels i Brandforordningen af 29de Febr. 1792 § 27 men i Særdeleshed i Loven angaaende Brandpolitivæsenet paa Landet af 2den Marts 1861, der i sin § 42 bestemt opstiller saadanne Forpligtelser. Jeg troer ikke, det vil være fornødent, netop i det Omfang, som skeet er, i Lovudkastet at optage de Forpligtelser, som med Hensyn til de enkelte Ting paalægges, men at man snarere kunde affatte det paa en saadan Maade, at vistnok det Væsentligste heraf bliver optaget efter Loven af 2den Marts 1861, medens man undgaaer forskjellige af de Ting, som findes i Lovforslaget og som muligen kunde give Anledning til at give det en for stor Udvidelse. Hovedpunktet i Lovforslaget er dog naturligviis Erstatningen, der skulde gives i

saadanne Tilfælde. Det er § 3, som bekræfter sig med denne Erstatning, og deri bestemmes, at den Skade, der paaføres i Brandvæsenets Tjeneste, paa den Maade, som de foregaaende Paragrapher have omtalt, skal betragtes som Brandskade og erstattes af Kjøbstædernes Bygningers Brandfond. Den første Bestemmelse er ordret tagen af Loven af 2den Marts 1861, men jeg kan ikke troe Andet, end at den ærede Rigsdagsmand ikke ganske har opfattet Bestemmelsen i den nævnte Lov, saaledes som den efter min Mening bør opfattes, naar han siger, at saadan Skade skal betragtes som Brandskade, forsaavidt som han deraf vil slutte, at saadan Skade, naar den paaføres, i hvert Fald, altsaa ogsaa paa Landet, maa betragtes som en saadan, der skal afholdes af Assurancen. Bestemmelsen i Loven af 2den Marts 1861 om, at Skaden skal betragtes som Brandskade, er altid bleven opfattet saaledes, at det vel er Brandskade, men med den Virkning, at der for Brandforsikringen kun bliver Spørgsmaal om at erstatte den Skade, der er paaført ved Nedrivning osv. under Forudsætning af, at det paagjældende Sted har været assureret, thi ellers vilde man ogsaa komme til at lægge meget for Meget ind deri. Er det altsaa f. Ex. et i Landbygningernes almindelige Brandforsikring assureret Sted, som paa den Maade lider Skade ved Nedrivning, betragtes det som Brandskade, og der skal da gives Erstatning derfor; men er Stedet ikke forsikret, fremtræde disse stærke og væsentlige Tvivl om, hvorvidt den Vedkommende kan faae Erstatning eller ikke. I Kjøbstæderne er Brandforsikringen tvungen, men dog ikke saa ubetinget, at den omfatter alt det, den ærede Rigsdagsmand har tænkt sig. — Ligesom den Dømmelse af Bestemmelsen i Loven af 2den Marts 1861, at Skaden under alle Omstændigheder skal betragtes som Brandskade, ligger til Grund for Lovforslagets Bestemmelse om, at den skal erstattes af Bygningernes Brandfond, saaledes vil det ogsaa fremgaae af Slutningen af Paragraphen, idet der nemlig, for det Tilfælde, at de pådelte Gjenstande ikke have været forsikrede, bestemmes, at Skaden skal af samme Brandfond betales med $\frac{2}{3}$ af Gjenstandenes Værdi, men jeg skal tillade mig at gjøre den ærede